

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1V/1998-2/2017
Alkotmánybíróság	2017 NOV 24.
1015 Budapest	
Donáti u. 35-45	
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	

/A Fővárosi Törvényszéken keresztül. 7.B.170/2016 /

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
FÖLAJSTRÓ	FAM
KEZDŐIRAT	
Postán / Gyűjtő:	
Szám:	2017 -09- 27
Per. sz.:	1 + boufcl
MEL. KLET:	7 KOZTUK: mh
FÖLAJSTRÓSZÁM:	170/16
KEZELŐIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Matar Boulos Aziz

– a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Futó Dániel ügyvéd (székhely: 1025 Budapest, Zöldlomb utca 26-30/A., levelezési cím: 1535 Budapest, Pf. 827) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék **7.B.170/2016/40.** számú ítéletének (másodfokú ítélet ügyszám: Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.390/2016/34.) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Fővárosi Törvényszék 7.B.170/2016/40. számú ítéletében bűnösnek mondott ki emberölés büntetében (1978. IV. törvény 166.§ (1) és (2) bekezdés b) d) és f) pontja), ezért életfogytig tartó fegyházbüntetésre, valamint 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélt, a fegyházbüntetésből legkorábban 23 év elteltével bocsáthatnak feltételes szabadságra.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 8.Bf.390/2016/34. számú ítéletével az elsőfokú döntést megváltoztatta annyiban, hogy a kiutasítás mellékbüntetés időtartamára vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet 2017. május 24. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú határozatot 2017. július 27. napján vettem kézhez a

2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által

felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

3. A Fővárosi Főügyészség NF.8609/2012/87-I. számú vádiratával 2016. február 1. napján emelt vádat ellenem a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) d) és f) pontja szerint minősülő, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, több emberen elkövetett emberölés büntette miatt.

A Fővárosi Törvényszék fent hivatkozott elsőfokú ítéletében bűnösnek mondott ki a vádiratnak megfelelően, mely döntés ellen fellebbezéssel éltem, azonban az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság gyakorlatilag érdemben helybenhagyta.

Előadom, hogy Libanonban születtem, majd Svájcban éltem. A magyar nyelvet egyáltalán nem beszélem, nem értem. Ennek megfelelően az eljárás során tolmácsra volt szükségem, mely tolmácsot rendelkezésemre is bocsátottak.

A nyomozás befejezését követően védőmön keresztül kérelmet terjesztettem elő mind a nyomozást folytató Budapesti Rendőr-főkapitányságnak, mind a nyomozás felügyeletét ellátó Fővárosi Főügyészségnek, hogy a teljes nyomozati iratot szíveskedjenek az anyanyelvemre lefordíttatni, hogy megfelelően felkészülhessek a tárgyalásra, megismerhessem a rendelkezésre álló bizonyítékokat és ennek megfelelően védekezhsek.

A Fővárosi Főügyészség az NF.8609/2012/87-VII. számú átiratában tájékoztatta a védőmet, hogy megtagadja a kérésemet, hivatkozva arra, hogy az iratismertetés során lehetőségem volt tolmács útján megismerni a nyomozati iratot.

Ennek kapcsán már most leszögezem, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben egyrészt nem biztosítottak elegendő időt arra, hogy tolmács segítségével megismerhessem az iratot, amikor is gyakorlatilag közölték velem, hogy fél óra áll rendelkezésemre, egyébként meg kérhetek iratmásolatot. Másrészt még ha elegendő időt is bocsátottak volna rendelkezésemre, teljességgel abszurd, hogy a több, mint ezer oldalas nyomozati iratot én a tolmáccsal felolvastatom és azt hallás után lejegyzetelem. Ez még egy jogvégezett embernek sem lehet elegendő felkészülés, pláne nem egy ilyen súlyú és terjedelmű ügyben.

Hivatkozott továbbá a Főügyészség arra is, hogy a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 9.§ (3) bekezdése alapján nincs fordítási kötelezettség a nyomozati irat vonatkozásában, csupán azon iratokat kell lefordítani, amiket a terhelt részére kézbesíteni is kell.

Fenti jogsértésre az elsőfokú bíróságnak is felhívtam a figyelmét a legelső tárgyaláson (13. sorszámú jegyzőkönyv), azonban ezen alkalommal is közölték velem, hogy – osztva a hivatkozott ügyészégi álláspontot – csak azon iratokat kell lefordítani, amit kézbesíteni is kell a részemre, egyébiránt tolmács jelenlétében van lehetőségem az iratok megismerésére. Ezt

követően néhány nyomozati irat (6 tanúvallomás, 2 orvos szakértői vélemény) lefordíttatását engedélyezte részemre írásban a bíróság.

Ezen álláspontját rögzítette a Fővárosi Törvényszék a 40. számú ítéletének 26-27. oldalán is azzal kiegészítve, hogy „a nyomozati iratok mennyiségileg döntő része nem is bír relevanciával és lényegtelen is az érdemi védekezés szempontjából.” Ennek kapcsán megjegyezni kívánom, hogy azt nem lehet előzetesen eldönteni, hogy mely nyomozati iratok bírnak relevanciával, hiszen a teljes iratanyag benyújtásra került a bíróság részére. Azt csak azok elolvasása, áttanulmányozása után tudom magam eldönteni, hogy mely iratokra kívánok hivatkozni, melyek vethetnek fel újabb kérdéseket, bizonyítási indítványokat. Fordítás hiányában azonban értelemszerűen eddig el sem juthattam. Rögzíti továbbá az elsőfokú ítélet, hogy védőmmel egyeztetve a tárgyalási szakban gondoskodott a bíróság az általunk megjelölt iratok érdemi részének lefordításáról. Ennek kapcsán megjegyzem, hogy én a teljes nyomozati irat lefordítására mindvégig igényt tartottam, a Fővárosi Törvényszék álláspontja „kényszerített” megjelölni a vélelmezhetően leglényegesebb iratrészeket, hogy legalább minimális iratanyaggal rendelkezhessek.

A fordítás elmaradása kapcsán emelt kifogásaimat a védőm útján írásban előterjesztett fellebbezés indokolásban is előadtam a Fővárosi Ítéltábla részére, azonban az Ítéltábla az írásba foglalt határozatában érdemben nem foglalkozott a kérdéssel, szóbeli indokolásában csupán annyit jegyzett meg, hogy Európa több más országában még ennyit sem kellett volna lefordítani.

Álláspontom szerint mind az Ügyészség, mind a Fővárosi Törvényszék hivatkozása hibás és jogszabálysértő.

A Be. 9.§ (2) bekezdése alapelveként rögzíti a következőket: „A büntetőeljárásban mind szóban, mind írásban mindenki az anyanyelvét vagy az általa ismertként megjelölt más nyelvet használhatja.”

A Be. 43.§ (2) bekezdésének c) pontja rögzíti: „A terhelt jogosult arra, hogy megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre.”

A Be. 186.§ (3) bekezdése szerint: „A gyanúsított és a védő jogosult arra, hogy azokról az iratokról, amelyeket megtekinthet, másolatot kapjon.”

A Be. 193.§ (1) szerint „A nyomozás elvégzése után az ügyész vagy - ha az ügyész másképp nem rendelkezik - a nyomozó hatóság a gyanúsítottnak és a védőnek az erre kijelölt helyiségben átadja a nyomozás iratait. Lehetővé kell tenni, hogy a gyanúsított és a védő az esetleges vádemelés alapjául szolgáló összes iratot - kivéve a zártan kezelt iratokat - megismerhesse.

(2) Az iratok megtekintésének hatánapjáról a gyanúsítottat és a védőt értesíteni kell, a fogva levő gyanúsítottat a hatánapra elő kell állítani. A gyanúsított és a védő a nyomozás

kiegészítését indítványozhatja, egyéb indítványokat és észrevételeket tehet, az iratokról másolatot kérhet. A gyanúsítottat erre a jogára figyelmeztetni kell.”

Fentiek alapján tehát a Fővárosi Főügyészség, valamint a Fővárosi Törvényszék azon hivatkozása, miszerint csupán a kézbesítendő iratokat kell lefordítani, jelen esetben nem állja meg a helyét. Már csak azért sem, mert értelemszerűen, ha a Büntetőeljárásról szóló törvény alapján jogom van a teljes nyomozati iratról másolatot kapni, azt is nyilvánvalóan kézbesíteni kell részemre. Ennél fogva tehát még a Főügyészség, illetve a Törvényszék hivatkozásának logikája mentén is jogom lenne a teljes nyomozati iratról az anyanyelvemen megkapni a másolatot.

Magyarország Alaptörvénye a XXVIII. cikk (1) bekezdésében leszögezi a következőket: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Álláspontom szerint tehát sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, hogy nem tudtam megfelelően felkészülni a több, mint ezer oldalas nyomozati iratból, azt nem tudtam anyanyelvemen elolvasni, majd ezen nyomozati irat alapján utóbb életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítélték.

4. Előadom, hogy az ügyben nincs folyamatban sem felülvizsgálati, sem perújítási eljárás.

Kelt: Budapest, 2017. szeptember 25.

Indítványozó képviselőjében:

DR. FUTÓ DÁNIEL
Ügyvéd
Levélcím: 1535 Budapest, Pf.: 827
Telefon: 3255-342, 06 30 319-1599
Székhely: 1025 Bp., Zöldlomb u. 26-30/A
Adószám: 50240861-1-41

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Fővárosi Törvényszék 7.B.170/2016/13. számú tárgyalási jegyzőkönyve, Fővárosi Törvényszék 7.B.170/2016/40. számú ítélete, Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.390/2016/34. számú ítélete, fellebbezés indokolás, Fővárosi Főügyészség NF.8609/2012/87-VII. számú átírata